

ärasöötiva, et vlastega fokusada, kes nii fui tema olid põgenenud waenlaste eest. Mina vastas in male, et meie waesed inimesed oleme, kel muud ei ole fui weifest fitiselauta, ja et meie ei wõi teda mite vastu wöötta, külal teised head külainimesed, kel laiemat ruumi on, temale öömaja ei feela. Esiteks ei tahnuud noormees minu könest lugu pidada, arwas, et ma muidu nenda rääkisin, et sest tulist lahti saada, ütles ennast jõuufa rahwa lapse olewa, kel raha küllalt meie waewa maksta, aga meil ei olnud tööste mite ruumi olemas, ja pidin teda, tahtku wõi tahtmata, ifa ärasaatma. Kui meie mölemad veel teine teisega könelime, nägin mina Pastjanit oma talliafnost, mis meie poole fäis, nagu kassit põlewa filmadega meie peale wahtiwa. Kui ta tähele pani, et mina teda olin näinud, kadus järsku afnast ära, aga nii pea kui ratsamees hakkas furwa meelega meist ärasöötma ja mõldri maja juure joudis, tuli molder ukfest wälja, kutsus ligi, rääkis mehega filmapilf ja saatis süs meest hobusega oma talli.

Kui ma seda nägin, töüs mu südames, ei tea ma isegi mispärast, nagu fahatsemine, et ma noort Rootsi meest ei olnud oma äia juure juhatanud, kes otse meie vastas elas, ja kel enam ruumi oli fui meil. Ta oli üks noor, priste inimene, peenikesed riided olid tal seljas, ja fui ma meeles tuletasin, et wahest temal faugel Rootsi maal üks armastaja ema on, kes poja pärast suures mures ja iga pääw wist Jumalat filmareega palub, et oma armast last selle sööhädas wötaks hoida ja teda ika häid inimest lajeks leida, kes tema eest mured fannawab, süs tuli õiete hale meel peale, et ma teda nii ilma aitamata ja juhatamata olin minema saatnud. Pealegi tuli mu meeles apostli manitsus: „Püüdke heal meeles wööraid vastu wöötta!“ aga nüüd oli fahatsemine ju siig hiljaks jäänud, mis tehtud, se oli tehtud.

Ööse oli fära ja larmi uulitsa peal, — ajuti kuuldi püsipaukumist, mõned Rootsimehed sõitsivad tuhatnelja läbi füla, waenlaste ratsamehed nende kannul, füla uulitsal kadusid taga netud Rootsilased oma püüd-